

Sapatin Vartija

Tammi-Maaliskuu 2021

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattoman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

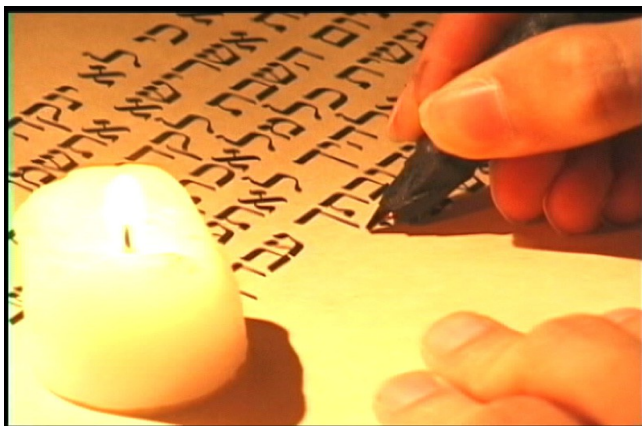
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, etukansi: Lisete Virosta
Takakansi: Perun juhlista**

Palveluksen oikea vaikutin

“Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähden, että he teitä katselisivat” — Matt 6:1

Kristuksen vuorella lausumat sanat ilmaisivat saman, minkä hän oli elämällään opettanut aikaisemmin, vaikkakaan ihmiset eivät olleet häntä ymmärtäneet. He eivät kyenneet käsittämään miksi hän, vaikka hänellä oli niin suuri voima, ei käyttänyt sitä edistämään heidän tärkeimpänä pitämäänsä asiaa. Heidän henkensä, vaikuttimensa ja keinonsa olivat päinvastaiset kuin hänen. Vaikka he väittivät kiivailevansa lain kunnian puolesta, he itse asiassa etsivät omaa kunniaansa. Kristus tahtoi tehdä heille selväksi, että omaa minää rakastava ihminen oli lain rikkoja.

Fariseusten hellimät periaatteet ovat tyypillisiä kaikille ihmisille kaikkina aikoina. Farisealaisuuden henki on ominaista koko ihmiskunnalle. Vapahtaja osoitti, mikä ero vallitsi rabbiinien ja hänen mielenlaatunsa ja menettelytapojensa välillä, ja hänen opetuksensa soveltuu yhtä hyvin kaikkien aikojen ihmisiin.

Kristuksen aikana fariseukset yrittivät jatkuvasti ansaita taivaan suosion varmistukseksi siten maallisen kunnian ja menestyksen, jota he pitivät hyveen palkintona. Samalla he rehentelivät hyväntekeväisyydellään herättääkseen ihmisten huomiota ja saadakseen mainetta pyhinä ihmisinä.

Jeesus nuhteli heitä heidän kerskailunsa vuoksi ja sanoi, ettei Jumala hyväksy sellaista palvelusta. Ihmisten osoittama ihailu ja imartelu, jota he niin innokkaasti tavoittelivat, oli ainoa palkka minkä he koskaan saisivat.

“Vaun kun sinä almua annat”, hän sanoi, “älkөөn vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.” Näillä sanoilla Jeesus ei tarkoittanut, että ystävälliset teot tulisi aina pitää salassa. Apostoli Paavali, joka kirjoitti Pyhän Hengen innoittamana, ei salannut Makedonian kristittyjen suurta uhrausta, vaan kertoi miten Kristuksen armo oli heissä vaikuttanut, ja niin heidän esimerkkinsä vaikutti myös muihin. Ja Korintin seurakunnalle Paavali kirjoitti: “- - ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan” (2 Kor. 9:2).

Kristuksen omat sanat ilmaisevat mitä hän tarkoitti. Meidän ei tule harjoittaa hyväntekeväisyyttä saadaksemme kiitosta ja kunniaa ihmisiltä.

Todellinen jumalisuus ei koskaan johda ihmistä oman minän esille tuomiseen. Ne jotka kaipaavat kiitosta ja imartelevia sanoja sekä nauttivat niistä, ovat ainoastaan nimellisesti kristittyjä.

Kristuksen seuraajien ei tule hyvillä teoillaan tuoda kunniaa itselleen vaan hänelle, jonka armon voiman avulla he ovat niitä tehneet. Jokainen hyvä teko tehdään Pyhän Hengen voimassa, eikä Henkeä ole annettu tuomaan kunniaa vastaanottajalleen vaan antajalleen. Kun Kristuksen valo loistaa sielussa, huulet ylistävät ja kiittävät Jumalaa. Ajatuksesi tai keskustelusi eivät silloin koske sinun rukouksiasi, sinun palveluksiasi, sinun hyvyttäsi, sinun kieltäymyksiäsi. Jeesus tulee korotetuksi, oma minä kätkeytyksi, ja Kristus on kaikki kaikessa.

Meidän tulee antaa vilpittömästi eikä tehdä numeroa hyvistä teoistamme. Vaikuttimena tulee olla rakkaus ja myötätunto kärsiviä kohtaan. Vilpitön tarkoitus ja sydämen tosi hyvyys ovat vaikuttimia, joita taivas arvostaa. Jumala arvostaa enemmän vilpittömästi rakastavaa ja kokosydämistä sielua kuin kaikkea Oofirin kultaa.

Meidän ei tule ajatella palkkiota vaan palvelusta. Tässä hengessä osoitettu ystävällisyys ei kuitenkaan jää vaille korvausta. "Sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle." Vaikka on totta, että Jumala itse on se suuri palkinto, johon kaikki muut palkinnot sisältyvät, ihminen voi ottaa hänet vastaan ja iloita hänestä vasta kun hän tulee luonteeltaan Jumalan kaltaiseksi. Vain samankaltaiset osaavat arvostaa toisiaan. Kun annamme itsemme Jumalalle palvellaksemme ihmiskuntaa, hän antaa itsensä meille.

Kukaan ei voi välittää Jumalan siunauksia muille saamatta itse runsasta korvausta. Kukkulan rinteet ja tasangot, joiden muodostamaa uomaa pitkin vuoripurojen vesi virtaa mereen, eivät sen vuoksi jää itse vähemmälle. Ne saavat satakertaisesti takaisin sen minkä ne antavat, sillä iloisena virtaava joki lahjoittaa ympärilleen vehreyttä ja hedelmällisyyttä. Sen rannalla ruoho on vihreämpää, puut vihannampia ja kukat runsaampia. Kun maa on paljas ja ruskea kesän paahtavassa helteessä, virran juoksua ympäröi vihanta vyöhyke. Tasanko, joka avasi sylinsä kantaakseen mereen vuoren aarteen, kukoistaa vihreänä ja raikkaana. Tämä todistaa siitä palkinnosta, jonka Jumala antaa kaikille, jotka suostuvat kanaviksi välittämään hänen armoaan maailmalle.

Tämä siunaus tulee niiden osaksi, jotka osoittavat sääliä köyhille. Profeetta Jesaja sanoo: "Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä

kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen — Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa - - ja sinä olet oleva niin kuin runsaasti kasteltu puutarha, niin kuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu” (Jes. 58:7-11).

Hyväntekeväisyys tuottaa kahdenkertaisen siunauksen. Jos annat apua tarvitsevalle, siunaat muita, mutta saat itse vielä suuremman siunauksen. Sydämessä asuva Kristuksen armo kehittää epäitsekkäitä luonteenpiirteitä - piirteitä jotka puhdistavat, jalostavat ja rikastuttavat elämää. Salassa tehdyt ystävälliset teot liittävät yhteen sydämiä sekä vetävät niitä lähemmäksi häntä, jonka sydäimestä jokainen hyvä teko saa alkunsa. Pienet kohteliaisuudet, pienet rakkautta ja epäitsekkyyttä ilmaisevat teot, jotka tehdään yhtä hiljaisesti kuin kukka levittää tuoksuaan - nämä muodostavat merkittävän osan elämän siunauksista ja onnesta. Ja lopulta tullaan huomaamaan että itsensä kieltäminen muiden hyödyn ja onnen vuoksi, vaikka se olisi ollut kuinka vaatimatonta ja jäänyt täällä ilman kiitosta, on taivaan silmissä merkki siitä, että olet yhteydessä häneen, kunnian kuninkaaseen, joka oli rikas mutta tuli köyhäksi meidän tähtemme.

Vaikka ystävälliset teot tehtäisiinkin salassa, niiden vaikutusta tekijän luonteeseen ei kuitenkaan voida kätkeä muilta. Jos työskentelemme kokosydäminä Kristuksen seuraajina, sydämemme tulee olemaan läheisessä yhteydessä Jumalaan, ja Jumalan Henki, joka vaikuttaa meissä, synnyttää sielussamme pyhiä sointuja jumalallisella kosketuksellaan.

Jumala antaa lisää kykyjä niille, jotka ovat viisaasti käyttäneet heille annettuja lahjoja. Hän antaa mielellään tunnustuksen sille palvelukselle, jonka hänen uskova kansansa on tehnyt Jumalan Pojan armossa ja voimassa. Ne jotka ovat pyrkineet kehittämään täydellisen kristillisen luonteen harjoittamalla kykyjään hyvissä töissä, saavat tulevassa maailmassa niittää mitä ovat kylväneet. Maan päällä aloitettu työ tullaan saattamaan päätökseen tuossa korkeammassa ja pyhemässä elämässä, ja sen tulokset säilyvät halki ikuisuuden.

“Ja kun rukoillette, älkää olko niinkuin ulkokullatut” — Matt 6:5

Fariseuksilla oli määrätty rukoushetket. Jos he olivat ulkona säädettynä aikana kuten usein tapahtui, he pysähtyivät missä he sitten olivatkin -

ehkä kadulla tai torilla kiireisen ihmisjoukon keskellä - ja lausuiivat kovalla äänellä kaavamaisen rukouksensa. Jeesus moitti ankarasti tällaista jumalanpalvelusta, joka tähtäsi ainoastaan ihmisen oman kunnian lisäämiseen. Hän ei kuitenkaan paheksunut julkista rukousta, sillä hän itse rukoili opetuslasten kanssa ja kansanjoukon läsnä ollessa. Sen sijaan hän opetti ettei yksityistä rukousta tule esittää julkisesti. Yksityisessä hartaushetkessä lausutut sanat on tarkoitettu ainoastaan rukouksia kuulevalle Jumalalle. Yhdenkään uteliaan korvan ei tule kuulla sellaisen pyynnön sisältöä.

“Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi.” Sinulla tulee olla paikka yksityistä rukoushetkeä varten. Jeesuksella oli erityisiä paikkoja, joissa hän lähestyi Jumalaa, ja sellaisia meilläkin tulisi olla. Meidän on usein tarpeellista vetäytyä yksinäiseen paikkaan, oli se kuinka vaatimaton tahansa, jossa voimme viettää aikaa kahden kesken Jumalan kanssa.

“Rukoile Isääsi, joka on salassa.” Jeesuksen nimessä voimme lähestyä Jumalaa yhtä luottavasti kuin lapset. Ketään ihmistä ei tarvita välittäjäksi. Jeesuksen kautta voimme avata sydämemme Jumalalle aivan kuin henkilölle, joka tuntee meidät ja rakastaa meitä.

Yksityisessä rukouspaikassamme, jossa ainoastaan Jumala näkee ja kuulee meidät, voimme tuoda rajattoman säälivän Isän eteen salaisimmat halumme ja kaipauksemme. Sielussamme vallitsee rauha ja hiljaisuus, ja voimme kuulla äänen, joka ei koskaan jätä vastaamatta apua tarvitsevan ihmisen huutoon, puhuvan sydämelle.

“Sillä Herra on laupias ja armahtavainen” (Jaak. 5:11). Hän odottaa väsymättömällä rakkaudella kuullakseen eksyneen ihmisen tunnustavan syntinsä ja voidakseen hyväksyä hänen katumuksensa. Hän odottaa meidän osoittavan edes vähäistä kiitollisuutta aivan niin kuin äiti odottaa näkevänsä rakkaan lapsensa hymyn kun tämä tunnistaa hänet. Hän haluaa meidän ymmärtävän kuinka vilpittömästi ja hellästi hänen sydämensä kaipaa meitä. Hän pyytää meitä turvautumaan vastoinkäymisissä hänen myötätuntoonsa, surussa hänen rakkauteensa, haavoitettuna hänen lääkintätaitoonsa, heikkoudessa hänen voimaansa, tyhjiydessä hänen täyteyteensä. Hänen luokseen tulleet eivät ole koskaan pettyneet. “Jotka häneen uskovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu” (Ps. 34:6).

Ne jotka etsivät Jumalaa salassa, kertovat Herralle tarpeensa ja pyytävät apua, eivät rukoile turhaan. “Isäsi, joka salassa näkee, maksaa

sinulle.” Kun otamme Kristuksen päivittäiseksi seuralaiseksi, huomaamme että näkymättömän maailman voimat ympäröivät meitä. Katsoessamme Jeesukseen muutumme hänen kuvansa kaltaisiksi. Katsomalla häntä me muutumme. Luonne pehmenee, puhdistuu ja jalostuu taivaan valtakuntaa varten. Varma seuraus yhteydestämme Herraan ja seurustelusta hänen kanssaan on hurskauden, puhtauden ja innon lisääntyminen. Rukouksemme ilmaisevat kasvavaa älykkyyttä. Osallistumme jumalallisesta kasvatuksesta, ja se ilmenee elämässämme utteruutena ja innostuksena.

Sielulla, joka etsii Jumalalta apua, tukea ja voimaa päivittäisessä vilpittömässä rukouksessa, on jalot tavoitteet, selkeä käsitys totuudesta ja velvollisuudesta, ylevät päämäärät sekä jatkuva vanhurskauden nälkä ja jano. Jos pidämme yllä yhteyttä Jumalaan, hän auttaa meitä levittämään sydämässämme vallitsevaa valoa, rauhaa ja tyyneyttä niille, joiden kanssa olemme tekemisissä. Vastaanottamalla rukouksessa voimaa Jumalalta sekä pyrkimällä kestävästi kehittämään mieltämme huomaavaiseksi ja huolehtivaksi me kykenemme suorittamaan päivittäiset velvollisuudet sekä säilyttämään rauhan sydämässämme kaikissa oloissa.

Jos lähestymme Jumalaa, hän antaa meille sanat suuhun puhuttaviksi hänen puolestaan ja vieläpä hänen ylistyksekseen. Hän opettaa meille enkelien laulun sävelen, niin että voimme laulaa ylistystä taivaalliselle Isällemme. Jokaisessa elämämme teossa paljastuu sydämässä asuvan Vapahtajan valo ja rakkaus. Ulkonaiset vastoinkäymiset eivät voi koskettaa elämää, jota eletään uskossa Jumalan Poikaan.

“Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat” — Matt 6:7

Pakanat uskoivat, että he rukouksillaan ansaitsivat syntien sovituksen. Mitä pitempi rukous, sitä suurempi sovittava voima, he arvelivat. Jos he kykenisivät tulemaan pyhiksi omilla yrityksillään, heissä itsessään olisi jotakin mistä he voisivat iloita, jotakin mistä he voisivat kerskoa. Tämä käsitys rukouksesta on seurausta itse sovituksen periaatteesta, johon kaikki väärät uskonnot perustuvat. Fariseukset olivat omaksuneet tämän pakanallisen käsityksen rukouksesta, eikä se ole vielääkään hävinnyt, vieläpä monet kristityiksi tunnustautuvat omaavat sen. Samojen tuttujen fraasien toistaminen on luonteeltaan samaa kuin pakanoiden “tyhjiin hokeminen”, jos sydän ei tunne tarvitsevansa Jumalaa.

Rukous ei sovita syntiä. Se ei itsessään ole mikään hyve tai ansio. Kaikki tuntemamme korulauseet eivät vastaa yhtä hurskasta pyyntöä. Hienostuneimmatkin rukoukset ovat tyhjiä sanoja, jos ne eivät ilmaise sydämen todellisia ajatuksia. Mutta vilpittömästä sydäimestä tuleva rukous, joka ilmaisee sielun yksinkertaiset tarpeet aivan kuin pyytäisimme maalliselta ystävältä palvelusta varmoina siitä että hän sen tekee - tämä on uskon rukous. Jumala ei halua muodollista kunnioitustamme. Armollinen Isä kuulee ainoastaan sanattoman huudon, joka lähtee synnin murtamasta, nöyrästä ja täydellisen avuttomuutensa tuntevasta sydäimestä.

**“Ja kun paastatte, älkää olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullatut”
— Matt 6:16**

Paasto, johon Jumalan sana kehottaa, on enemmän kuin pelkkä muodollisuus. Se ei ole ainoastaan kieltäytymistä ruoasta, pukeutumista säkkikankaaseen ja tuhkan sirottamista pään päälle. Jos paastat todellisessa synninsurussa, et tee sitä herättääksesi huomiota.

Jumalan määräämän paaston tarkoituksena ei ole vaivata ruumista sielun synnin tähden vaan auttaa meitä näkemään synnin surullinen luonne ja nöyryyttää sydän Jumalan edessä niin, että voimme ottaa vastaan hänen anteeksiantavan armonsa. Hänen käskynsä Israelille kuului: “Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö” (Jooel 2:13).

Emme hyödy mitään katumusharjoituksista tai imartelemalla itseämme sillä, että voimme omilla teoillamme ansaita tai ostaa osuuden pyhien perinnöstä. Kun Jeesukselta kysyttiin: “Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme”, hän vastasi: “Se on Jumalan teko, että te usotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt” (Joh. 6:28, 29). Katumus on kääntymistä omasta minästä Kristuksen puoleen. Kun otamme Kristuksen vastaan niin että hän voi uskon kautta elää meissä, hyvät teot ovat seurauksena.

Jeesus sanoi: “Vaun kun sinä paastat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi, etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka salassa näkee” (Matt. 6:17, 18). Kaikki mikä tehdään Jumalan kunniaksi tulee tehdä iloisesti, ei murheellisesti eikä synkästi. Jeesuksen uskonnossa ei ole mitään synkkää. Jos kristityt antavat murheellisella asenteellaan sellaisen kuvan, että he ovat pettyneet Herraansa, he esittävät hänen luonteensa väärässä valossa ja antavat asean hänen vihollistensa käteen.

He voivat väittää, että Jumala on heidän Isänsä, mutta maailma tulkitsee heidän synkkyytensä osoitukseksi siitä, että he ovat orpoja.

Kristus haluaa meidän esittävän hänen palvelemisensa miellyttävänä, niin kuin se todellisuudessa onkin. Kieltämykset ja salaiset sydänsurut tulee paljastaa lempeälle Vapahtajalle. Laske taakkasi ristin juurelle ja jatka matkaasi iloiten hänen rakkaudestaan, joka ensin rakasti sinua. Muut eivät ehkä saa koskaan tietää mitä sielun ja Jumalan välillä salassa tapahtuu, mutta sydämessä vaikuttavan Hengen työn tulokset tulevat kaikille ilmeisiksi, sillä hän “joka salassa näkee, maksaa sinulle”.

“Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle” — Matt 6:19

Maan päälle kootut aarteet eivät säily. Varkaat murtautuvat varastamaan, koi ja ruoste turmelevat, tuli ja myrsky tuhoavat omaisuutesi. Ja “missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi”. Maan päälle kootut aarteet valtaavat mielen taivaallisten asioiden kustannuksella.

Rakkaus rahaan oli hallitseva intohimo juutalaisten aikana. Maailmallisuus oli anastanut Jumalan ja uskonnon paikan sielussa. Niin on nykyäänkin. Ahneus ja rahanhimo kiehtovat ja lumovat, ja tuloksena on ihmisten jalouden turmeltuminen ja inhimillisyyden vääristyminen sekä joutuminen perikatoon. Saatanan palveleminen on täynnä huolta, murhetta ja kovaa raadantaa, eivätkä ihmisten vaivoin maan päälle kokoamat aarteet säily kuin hetken.

Jeesus sanoi: “Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.”

Meitä neuvotaan kokoamaan itsellemme aarteita taivaaseen. On oman etusi mukaista varmistua taivaallisista rikkauksista. Kaikesta omaisuudesta vain nämä ovat todella omiasi. Taivaaseen koottu aarre on katoamaton. Tuli tai tulva eivät kykene sitä tuhoamaan, varas ei kykene sitä varastamaan, koi tai ruoste eivät voi sitä turmella, sillä se on Jumalan huostassa.

Tämä aarre, jota Kristus pitää mittaamattoman arvokkaana, on “hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään” (Ef. 1:18). Kristuksen opetuslapsia kutsutaan hänen jalokivikseen, hänen kallisarvoiseksi ja valituksi aarteekseen. Hän sanoo: “He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä” (Sak. 9:16). “Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta,

ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta” (Jes. 13:12). Kristus pitää puhdasta ja täydellistä kansaansa kaiken kärsimyksensä, nöyryytyksensä ja rakkautensa palkintona, oman kirkkautensa täydennyksenä - Kristus, keskipiste, josta kaikki kirkkaus säteilee.

Saamme olla mukana hänen kanssaan suuressa lunastustyössä ja osallistua hänen kanssaan niistä rikkauksista, jotka hän ansaitsi kuolemallaan ja kärsimyksillään. Apostoli Paavali kirjoitti Tessalonikan kristityille: “Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan? Sillä te olette meidän kunniamme ja ilomme” (1 Tess. 2:19, 20). Tämä on se aarre, jonka puolesta Kristus kehottaa meitä työskentelemään. Luonne muodostaa elämän suuren sadon. Ja jokainen sana tai teko, joka Kristuksen armosta sytyttää yhdessäkin sielussa kaipauksen taivaaseen, jokainen ponnistus Kristuksen kaltaisen luonteen muodostamiseksi on aarteen kokoamista taivaaseen.

Missä aarre on, siellä on myös sydän. Jokainen ponnistus muiden hyödyttämiseksi hyödyttää meitä itseämme. Se joka antaa rahaa tai aikaa evankeliumin levittämiseen, suuntaa mielenkiintonsa ja rukouksensa työhön sekä ihmisiin, joiden puolesta sitä tehdään. Hänen myötätuntonsa suuntautuu muihin, ja hän jättäytyy entistä täydellisemmin Jumalalle voidakseen auttaa heitä parhaalla mahdollisella tavalla.

Ja viimeisenä päivänä, kun maan rikkaudet häviävät, aarteita taivaaseen koonnut ihminen tulee näkemään mitä hänen elämänsä on saanut aikaan. Silloin, jos olemme noudattaneet Kristuksen sanoja, tulemme suuren, valkoisen valtaistuimen ympärille kokoontuessamme näkemään ihmisiä, jotka ovat pelastuneet meidän työmme ansiosta, tulemme tietämään että henkilö, jonka olemme tuoneet Kristuksen luo, on pelastanut muita, ja nämä taas muita - työmme tuloksena suuri joukko on saapunut rauhan satamaan laskeakseen kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen ja ylistääkseen häntä lakkaamatta halki ikuisuuden. Mikä ilo tuleekaan täyttämään Kristuksen puolesta työskennelleen ihmisen sydämen hänen katsellessaan lunastettuja, jotka osallistuvat Lunastajan kirkkaudesta! Kuinka rakas tuleekaan taivas olemaan niille, jotka ovat olleet uskollisia sieluja pelastavassa työssä!

“Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella” (Kol. 3:1).

Vuorisaarna s. 87-99

"Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman."

Matt. 5:9

Tietosanakirjan mukaan rauhantekijät ovat niitä, jotka joko tekevät tai ylläpitävät rauhaa.

Läpi historian monet ihmiset ovat omistaneet elämänsä ylläpitääkseen rauhan ihmisten kesken. Valitettavasti, huolimatta erittäin monista ponnisteluista tämän päämäärän saavuttamiseksi, pysyvästi tunnustetuksi maailmanlaajuiseksi tilaksi mikään ei ole tuottanut pysyvää tulosta.

Miksi? Vaikka me voimme etsiä vastausta mistä tahansa, ainoa luotettava lähde on Pyhät Kirjoitukset. Kauan sitten kaikkivaltias Jumala sanoi palvelijalleen Danielille... "vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät yhdisty toinen toisiinsa..." Dan. 2:43. Toisin sanoin, heidän rauhansa ei kestä kauaa. Profeetta Jeremia sanoi saman asian: "Sillä kaikki pyytävät väärää voittoa. He parantavat minun kansani kepeästi sanoen rauha, rauha', vaikka mitään rauhaa ei ole." Jer. 6:13, 14.

Ihmiset eivät voi saada aikaan rauhaa. Ihmisten suunnitelmat yksilöiden ja yhteiskunnan puhdistamiseksi ja kohottamiseksi epäonnistuvat, koska ne eivät saavuta sydäntä. Ainoa voima, joka voi luoda tai säilyttää tosi rauhan on Kristuksen armo. Kun se pääsee asumaan sydämeen, se karkottaa sieltä pahat himot, jotka saavat aikaan riitaa ja eripuraisuutta. "Orjantappurain sijaan on kasvava kypressejä, nokkosten sijaan on kasvava myrttipuita", ja elämän erämaa "riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja". Jes. 55:13; 35:1. AT. s. 281.

Vuosisatoja sitten, sinä yönä, joka oli ennen Jeesuksen Kristuksen kuolemaa, hän puhui opetuslapsilleen. Hänen viimeinen perintönsä opetuslapsilleen oli rauhanperintö. AT., 672. "Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään pelätkö." Joh. 14:27.

Kristuksen opetuslapset olivat nyt rauhantekijöitä, rauhan edustajia Jumalalle.

Jumalan palvelija kirjassaan Ajatuksia siunausten vuorilta (s. 43) kirjoittaa: "Kristuksen seuraajat lähetetään maailmaan julistamaan rauhan sanomaa. Jokainen, joka pyhän elämänsä hiljaisella, itsetiedottomalla

vaikutuksella ilmaisee Kristuksen rakkautta, jokainen, joka sanalla tai teolla saa jonkun toisen luopumaan synnistä ja antamaan sydämensä Kristukselle on rauhantekijä."

Rakas veli ja sisar, oletko tietoinen, että sinut on kutsuttu rauhantekijäksi?

Psalmista sanoo: "Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi eikä heille kompastusta tule." Ps. 119:165. Älä anna minkään tai kenenkään häiritä työtäsi! Älä luovuta! Ole todellinen Kristuksen lähettiläs ja ilmaise sitä rauhaa, jonka Kristus on laittanut sydämeesi!

Jeesus Kristus on "Rauhanruhtinas" (Jes 9:5), "rauhan Herra" (2. Tess. 3:16). Taivaalliset enkelit lauloivat ihanaa lauluaan "rauhasta maan päällä", kun Kristus syntyi ihmisenä, sillä Isä Jumala halusi rauhaa tälle langenneelle ihmiskunnalle.

Kristuksen tehtävä oli sovittaa ihminen Jumalan kanssa. "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan." 2. Kor. 5:19. Apostoli Paavali itse päätteli: "Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." (jae 20).

Näin on, rakkaat veljet ja sisaret nykyään, kuten apostolienkin päivinä, meidän on vastaanotettava meille annettu vastuu "julistaa Herran otollista vuotta". Jes. 61:2.

"Hän lähetti suurista laumoistaan runsaita lahjoja Eesaulle ja tervehti tätä jälleen ystävällisellä sanomalla. Hän teki kaiken voitavansa sovittaakseen veljelleen tekemänsä vääryyden ja torjuakseen uhkaavan vaaran ja sitten hän nöyryin ja katuvin mielin anoi Jumalalta varjelusta." PP. s. 176-177.

Pitkän yöllisen painiskelun jälkeen jotakuta itseään voimakkaamman kanssa "Jaakob sai sen siunauksen, jota hänen sielunsa kaipasi." PP., s. 198.

"Nöyryydellään, katumuksellaan ja alistuvaisuudellaan tämä syntinen, erehtyvä kuolevainen voitti taivaan majesteetin." PP., s. 178.

Kun lopulta tuli aika tavata veljensä, jota Jaakob pelkäsi, hän "Kalpeana ja vammaisena äskeisestä kamppailustaan hän asteli verkkiaan kipuaan arastellen ja joka askeltaan ontuen. Mutta hänen kasvonsa väikkyivät iloa ja rauhaa.

Tuon kivuliaan raajarikon nähdessään Eesau riensi häntä vastaan ja

sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä ja he itkivät. Näkyä katsellessaan Eesaun jurot sotilaatkin liikuttuivat. PP.

Todellakin, "Jaakobin ahdistuksen aika" on edessämme. Nyt on aika, jolloin meidän täytyy sovittaa itsemme lähimmäistemme ja Jumalan kanssa, "Sillä, joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt." 1. Joh. 4:20. Herramme Jeesus Kristus sanoi: "Sen tähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotain sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja tule sitten uhraamaan lahjasi." Matt. 5:23, 24. Meidän pitää pyrkiä rauhaan kaikkien ihmisten kanssa (Hebr. 12:14). "Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee sangen kiiruusti. Kuule, Herran päivä! Silloin sankarit haikeasti huutavat. Sef. 1:14.

On vielä aika tehdä rauhanliitto veljesi kanssa. On vielä aika levittää sovitusanoma. Älä lyö laimin oikeaa hetkeä. Älä anna, ylpeyden vietellä sinua. Kuten Jaakobin, meidän pitää ensiksi taistella itsemme kanssa, ja kun taistelemme uskossa ja murtunein sydämin kiinnitämme itsemme Jeesukseen Kristukseen, voitamme ylpeytemme ja itserakkautemme. Joskus syntyy epäsovu veljiemme, sisariemme, perheidemme ja ystäviemme kesken vain jonkun väärin käsitetyn sanan tähden, tai jonkun väärin tulkitun teon tähden ja meidän puutteemme ymmärryksestä ja laupeudestamme tekee meidän välillämme suuren vuoren, joka erottaa meitä rakkaistamme sillä tavalla, että näyttää mahdottomalta saavuttaa sovintoa. Kun annamme tilaa epäluulon teoille, kateudelle ja ylpeydelle, silloin olemme tulleet vaaralliselle alueelle - vihollisen alueelle - hänen johtonsa alle. Apostoli Jaakob sanoo: "Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?" Jaak. 4:1. "Kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman." Jaak. 1:15.

Epäsovu ja epäusko olivat syynä kun yhdeksän opetuslasta eivät kyenneet vapauttamaan pientä poikaa pahoista hengistä. Matt. 17:20.

"Kristuksen sanat, joilla Hän viittasi kuolemaansa, olivat synnyttäneet murhetta ja epäilystä. Ja kolmen opetuslapsen valitseminen seuraamaan Jeesusta vuorelle oli herättänyt noissa yhdeksässä kateutta. Sen sijaan, että he olisivat vahvistaneet uskoaan rukoilemalla ja ajatteleamalla Kristuksen sanoja, he miettivät omia vaikeuksiaan ja huoliaan. Tällaisessa pimeyden tilassa he olivat ryhtyneet taisteluun Saatanan kanssa.

Saavuttaakseen voiton tällaisessa taistelussa heidän täytyi käydä siihen toisenlaisin mielin. Heidän täytyi vahvistaa uskoaan palavin rukouksin ja paastoin sekä nöyryyttämällä sydämensä. Heidän tuli tyhjentyä omasta itsestään ja täyttyä Jumalan Hengellä ja Jumalan voimalla. Vain hartaat, kestävät rukoukset Jumalan puoleen uskossa, joka johtaa täydelliseen riippuvaisuuteen Jumalasta ja ehdottomaan pyhittäytymiseen Hänen työhönsä, voivat tuoda ihmisille Pyhän Hengen apua taistelussa hallituksia ja valtoja vastaan, tämän maailman pimeyden valtiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa." A.T. 412.

Saattaa olla, että naapurisi ei halunnut loukata sinua, kun hän oli sanonut tai tehnyt jotakin, mikä oli kohdannut sinua. Saattaa olla, että hän halusi vain auttaa sinua siinä, mikä häntä huolestutti, ja hän ei osannut esittää ajatuksiansa oikealla tavalla tai ei osannut toimia oikealla tavalla ja hänen aikomuksensa oli ymmärretty väärin. Rukoilkaamme Herralta hienotunteisuutta ja viisautta, selvittääksemme sellaiset tapaukset. Saattaa olla, että siinä Herra halusi koetella meitä. Nöyrytkäämme kaikkivaltiaan Herran eteen ja pyytäkäämme Häneltä apua. Silloin luottakaamme Hänen sanomattomaan rakkauteensa ja armoonsa kun olemme tekemässä sopua naapurimme kanssa. Ajatelkaamme sitä: "Leppeä vastaus taltuttaa kiukun..." Snl. 15:1.

On mahdollista, että meidän myös yhdeksän opetuslapsen tavoin pitää vahvistaa uskoamme, meidän pitää useammin rukoilla ja paastota, että voisimme saavuttaa voiton. Sairaana lapsen isä pyysi Kristukselta "auta minun epäuskoani." Mark. 9:24.

"Autuaita ovat rauhantekijät.... Rauhalle ei ole muuta perustusta kuin tämä. Sydämeen vastaanotettu Kristuksen armo poistaa vihamielisyyden. Se vähentää epäsovua ja täyttää sielun rakkaudella. Mikään ei voi tehdä onnettomaksi ihmistä, jolla on rauha Jumalan ja ihmisten kanssa. Hänen sydämessään ei ole kateutta, siellä ei ole tilaa pahoille epäluuloille, viha ei kykene elämään siellä. Jumalan kanssa sopusoinnussa oleva sydän osallistuu taivaan rauhasta sekä on siunaukseksi ympäristölleen. Rauhan henki peittää kasteen tavoin maailman epäsovun vaivaamat uupuneet sydämet." Vs. 36.

Ympäriämme on ihmisiä erilaisista kulttuureista, kasvatuksista ja tavoista. Käyttäytyessämme heidän kanssaan, ainut varma johtaja on Jumalan Pyhä Henki. Me olemme myös vaarassa tehdä virheitä, kuten opetuslapset. Kun olemme loukanneet jotakin ihmistä, silloin

velvollisuutemme on korjata se.

"Ne, jotka eivät ole nöyryyttäneet sydäntään Jumalan edessä tunnustaen syntinsä, eivät ole vielä täyttäneet ensimmäistä Jumalalle kelpaamisen ehtoa. Jollemme ole kokeneet parannusta, jota ei tarvitse katua, jollemme ole todella nöyriin ja murtunein sydämin, pahuuttamme inhoten tunnustaneet syntejämme, niin emme ole koskaan todella pyytäneet anteeksi syntejämme; ja jollemme ole koskaan etsineet Jumalan rauhaa, emme ole sitä koskaan löytäneetkään." T. K. L. 33.

Meidän pitää olla rehellisiä, kun tunnustamme virheemme ihmisten ja Jumalan edessä.

"Itse vanhurskauden henki oli alkuisin valheen isästä, ja sitä ovat kaikki Aadamin pojat ja tyttäret osoittaneet. Tämänkaltaiset tunnustukset eivät ole Jumalan Hengen vaikuttamia eivätkä Jumalalle otollisia. Todellinen katumus saattaa ihmisen kantamaan itse syyllisyytensä ja tunnustamaan sen peittelemättä ja vilpistelemättä Jumalan sanassa kerrotut esimerkit todellisesta katumuksesta ja nöyrytyksestä ilmaisevat oikeaa synnintunnustuksen henkeä, joka ei puolusta syntiä eikä yritä vanhurskauttaa itseään. Paavali ei koettanut puolustaa itseään; hän kuvaa syntiään mitä synkimmin väreihin yrittämättä lieventää syyllisyyttään. Hän sanoo: »Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta. Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä ulkomaan kaupunkeihin saakka» (Apt. 26:10, 11). Hän ei epäile sanoa, että »Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin» (1 Tim. 1:15)." T. K. L. 35, 36.

Pyhissä Kirjoituksissa löydämme vielä muita esimerkkiä rauhantekijöistä:

Kun Aabrahamin paimenet riitelivät hänen veljen pojan paimenten kanssa laitumesta: "Silloin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä, sillä olemmehan veljeksiä." 1. Moos. 13:8. Siinä kun hän antoi hänelle mahdollisuuden tehdä valinnan, rauha oli jo saavutettu.

Beersebassa Iisak otti Abimelekin ja hänen ystäviensä tarjoaman epäitsekään rauhansopimuksen vastaan. 1. Moos. 26:28, 29.

Juutalainen Mordokai oli myös rauhantekijä: "Sillä juutalainen Mordokai oli kuningas Ahasveroksen lähin mies ja oli suuri juutalaisten

keskuudessa ja rakas lukuisille veljillensä, koska hän harrasti kansansa parasta ja puhui koko heimonsa onnen puolesta." Est. 10:3.

Daavid sanoi: "Minä pidän rauhan, mutta jos sanan sanon, niin he ovat sotaan valmiit." Ps. 120:7.

Sen jälkeen kun Joosefin elämä oli uhattuna ja hänet riistettiin hänen isänsä täynnä rakkautta olevasta huolenpidosta, hänet myytiin orjaksi ja tuotiin vieraaseen maahan. Siellä hänen piti tottua toisenlaiseen elämäntyyliin. Kun hän tapasi veljiensä jälleen, hän antoi kuitenkin heille anteeksi, vaikka he aiheuttivat hänelle niin paljon kärsimystä. Hän teki niin kuin todellinen rauhantekijä tekee.

Kaikki kokemukset, jotka Joosef sai eläessään Egyptissä, hänen rehellisyytensä vahvistui. Hän muisti hänen vanhempiensa neuvoja ja päätti pysyä uskollisena niissä periaatteissa, jotka hän lapsuudesta asti oli oppinut. Vankilassa tovereillensa hän oli kuin enkelinä. Joosef sai armon Egyptin kuninkaan edessä ja hänestä tuli toinen maanhallitsija siellä. Lujalla uskolla Joosef päätti ettei hän kosta veljilleen, vaan tekee kaiken mahdollisen kootakseen rakastetun perheensä yhteen. Hänen roolissaan rauhantekijänä, hänellä oli menestystä.

"Kristus on »Rauhanruhtinas» (Jes. 9:5), ja hänen tehtävänä on palauttaa maailmaan ja taivaaseen rauha, jonka synty on rikkonut. »Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta» (Room. 5:1). Jokainen joka hylkää synnin ja avaa sydämensä Kristuksen rakkaudelle, osallistuu tästä taivaallisesta rauhasta.... 'Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.' Rauhan henki on todisteena heidän yhteydestään taivaan kanssa. Kristuksen suloinen tuoksu ympäröi heidät. Elämän tuoksu ja luonteen rakastettavuus paljastavat maailmalle, että he ovat Jumalan lapsia. Ihmiset tietävät, että he ovat olleet Jeesuksen kanssa." Vs. 36, 37.

Taivaallinen Isämme on rauhan Alkuunpanija, niin kuin Pyhät Kirjoitukset ilmoittavat meille: "Sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. Niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa." 1. Kor. 14:33. "Hän hankkii rauhan sinun rajojesi sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla." Ps. 147:14. "... jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan." 1. Joh. 4:7. "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia." Room. 8:14. Hän itse sanoo: "kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun

kanssani." Jes. 27:5.

"Rakkaus omaan minään rikkoo rauhamme. Niin kauan kuin oma minä elää, olemme jatkuvasti valmiit puolustamaan sitä nöyryytyksiltä ja loukkauksilta. Mutta kun olemme kuolleet ja elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalaan, emme loukkaannu laiminlyönneistä tai halveksunnasta. Olemme kuuroja moitteille, sokeita pilkalle ja loukkauksille... Maallisten asioiden tuoma onni vaihtuu nopeasti olosuhteiden mukana, mutta Kristuksen rauha on kestävä ja pysyvää. Se ei riipu elämänoloista, maallisen omaisuuden tai ystävien määrästä. Kristus on elävän veden lähde, hänen antamansa onni kestää.

Kristuksen hiljaisuuden ilmeneminen kodissa tekee asukkaat onnellisiksi. Se ei yllytä riitaan, se ei vastaa suuttumukseen suuttumuksella vaan lepyttää ärtyneen mielen ja levittää ympärilleen lempeyttä, jonka kaikki sen kiehtovassa piirissä olevat tuntevat. Se liittää maan päällä olevat perheet suureen taivaalliseen perheeseen.

On paljon parempi kärsiä väärän syytöksen vuoksi kuin vahingoittaa itseämme kostamalla vihollisellemme. Vihan ja koston henki on saanut alkunsa saatanasta, ja tässä hengessä toimiva aiheuttaa itselleen pelkkää pahaa. Autuuden salaisuus on sydämen hiljaisuudessa, nöyryydessä, joka on seurausta siltä, että pysymme Kristuksessa. »Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella» (Ps. 149:4)." Vs. 25, 26.

Rakkaat veljet ja sisaret,... Olemmeko sopineet naapureidemme kanssa? Olemmeko sopineet Jumalan kanssa? Niin kauan kun emme ole tehneet sovintoa naapureidemme kanssa, emme voi tehdä sitä Jumalan kanssa. Olemmeko olleet uskollisia Herralle? Olemmeko kokeneet elämässämme Jumalan armoa? Onko sydämessämme niin paljon rauhaa, että voimme jakaa siitä toisten kanssa? Olemmeko vieneet sovitus sanoman maailmalle?

"Kärsivällisesti kestetyt koettelemukset, kiitollisesti vastaanotetut siunaukset, miehekkäästi vastustetut kiusaukset, nöyryys, ystävällisyys, armo sekä jatkuvasti osoitettu rakkaus ovat luonteesta loistavia valoja, vastakohtana itsekkäässä sydämessä vallitsevalle pimeydelle, jonne ei elämän valo ole koskaan loistanut... Tällä tavalla tulee toteutumaan se tarkoitus, joka Jumalalla on ollut hänen kutsuessaan kansansa Mesopotamian tasangoilla eläneestä Aabrahamista meidän päiviimme asti." Vs. 53, 51.

"Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista monien kansain seassa, ovat niin

kuin kaste, joka tulee Herralta, niin kuin sadekuuro ruohikolle; se ei odota miestä, ei varro ihmislapsia." Miika 5:6.

"He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat." Ps. 126:6.

"Näin on hamaan siihen asti, kunnes meidän päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin erämaa muuttuu puutarhaksi, ja puutarha on metsän veroinen. Ja erämaassa asuu oikeus, ja puutarhassa majoilee vanhurskaus. Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti. Ja minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa. Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki alennetaan alhaiseksi. Onnelliset te, jotka kylvätte kaikkien vetten vierille ja laskette härän ja aasin jalat valtoimina kulkemaan!" Jes. 32:15-20

"Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kansanne." 2. Kor. 13:11. Aamen.

Hector O. Paz

Jumalallinen vanhurskautus tarjottuna ihmiselle

Lohduttava sanoma uskon kautta vanhurskauttamisesta esitetään usein Jumalan sanassa. "Mutta hänessä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." 1. Kor. 1:30. "Ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room. 3:24-26.

Vanhurskauttaminen on sama kuin anteeksianto, jonka Jumala antaa jokaiselle, joka tuntee tuskaa synneistään ja tunnustaa Jeesuksen

Vapahtajakseen, Turvakseen ja Välittäjäkseen, jonka Jumala on tehnyt vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi meidän hyväksemme. Profetian Henki esittää tämän hyvin selvästi: "Kun katuva syntinen tulee Jumalan eteen, pyytää Kristuksen sovitusta hyväkseen ja ottaa vastaan tämän sovituksen ainoana toivonaan tässä ja tulevassa elämässä, hänen syntinsä annetaan anteeksi. Tämä on uskon kautta vanhurskautus." FW. Vanhurskautustyön kautta meidät julistetaan vanhurskaiksi, koska Jeesuksen vanhurskaus luetaan meidän hyväksemme.

"Suurin työ, joka on tehty pahan tahraaman syntisen hyväksi on vanhurskautustyö. Hän, joka puhuu totuutta, julistaa syntisen vanhurskaaksi. Herra lukee uskovan hyväksi Kristuksen vanhurskauden ja julistaa hänet vanhurskaaksi koko maailmankaikkeuden edessä. Hän siirtää ihmisen synnit Jeesukselle, syntisen edustajalle, korvaajalle ja vakuudelle. Hän asettaa Kristuksen päälle jokaisen uskovan sielun vääryydet. 'Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.' 2. Kor. 5:21." SM

Siten se, joka katuu ja tunnustaa jokaisen rikkomuksen ja ottaa uskossa Jeesuksen vastaan Vapahtajanaan, ei ainoastaan arvosta Kristuksen vanhurskautta enemmän kuin mitään muuta, vaan hän saa sen taivaan lahjana.

Syntinen ei voi saada aikaan sovitusta synneistään, eikä vanhurskautta saada lain kautta. (Apt. 13:38, 39) Vanhurskautus on lahja Jumalalta, joka saadaan uskon kautta. Tämä lahja saa aikaan vilpittömän halun totella Jumalan pyhää lakia. "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef. 2:8-10.

1888 julistettu vanhurskautuksen sanoma

Uskon kautta vanhurskautuksen sanoma oli tärkeä aihe, joka julistettiin pääkonferenssin kokouksessa Minneapolisissa 1888. Sisar White kirjoittaa siihen liittyen: "Siellä suuria totuuksia, jotka ovat kauan olleet erheen saastan alle kätkeytyinä, esitetään kansalle. Monet niistä, jotka tunnustavat uskovansa kolmen enkelin sanoman, ovat kadottaneet näkyvistään opin uskon kautta vanhurskauttamisesta. Pyhät ovat menneet

hyvin pitkälle tässä asiassa. Suurella innolla he ovat opettaneet: 'Usko ainoastaan Kristukseen, niin pelastut, ilman Jumalan lakia.' Sellainen ei ole Jumalan sanan opetusta. Sellaiselle uskolle ei ole mitään perustaa. Se ei ole kallisarvoinen aarre, jonka Jumala on antanut kansalleen tätä aikaa varten. Sellainen oppi johtaa harhaan rehellisiä sieluja. Jumalan sanasta loistava valo osoittaa, että lakia täytyy julistaa. Kristusta täytyy korottaa, koska Hän on Vapahtaja, joka antaa anteeksi rikkomukset, vääryydet ja synnin, mutta ei puhdistaa syyllistä, katumatonta sielua." SM.

Viitaten muutamiin myöhempiin eri paikoissa pidettyihin kokouksiin sisar White kirjoittaa: "Veli Jones puhuu aiheesta uskon kautta vanhurskauttaminen, ja suurta kiinnostusta ilmenee. Usko kasvaa meidän Herramme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen tuntemuksessa. On monia, joilla ei ole ollut tilaisuutta kuulla tästä aiheesta aiemmin, mutta he ottavat sen vastaan, ja heidät ravitaan Herran pöydän runsailla murusilla. Näiden puhujien maailmanlaajuinen todistus on, että tämä valon ja totuuden sanoma, joka on annettu meidän kansallemme, on juuri tälle ajalle tarkoitettu totuus, ja mihin seurakuntiin he menevätkin, Jumalan valo, vapautus ja siunaukset tulevat näkyviin. SM.

Minneapolisissa, Minnesotassa 17. lokakuuta - 4. marraskuuta 1888 pidetyillä juhlilla saarnaajat A. T. Jones ja E. J. Waggoner puhuivat uskon kautta vanhurskauttamisesta, joka on hyvin tärkeä sanoma, jonka Herra on lähettänyt kansalleen. Sisar Ellen G. White, joka oli läsnä noilla juhlilla, kutsui jokaisen tutkistelemaan rukoillen tuota aihetta.

"Jotenkin tämä aihe liitettiin tiettyihin ihmisiin. Monet veivät vanhurskauttamissanoman kotiinsa, ja siellä sydämet ja sielut vastasivat siihen, mikä johti voittaviin kokemuksiin kristillisessä elämässä. Toiset taas olivat joidenkin Battle Creekin varovaisten ja vanhoillisten johtajien puolella, jotka kokivat esitetyt opetukset vaarana. Kun juhlat loppuivat, nämä miehet eivät saaneet niitä siunauksia, joita Jumala oli heille varannut." TM.

Vanhurskautus protestanttisen uskonpuhdistuksen aikoina

"Todella kallisarvoinen oli se sanoma, jonka Luther toi innokkaille väkijoukoille, jotka riippuivat kiinni hänen sanoissaan. Sellainen opetus ei ollut koskaan ennen saavuttanut heidän korviaan. Ilosanoma Vapahtajan rakkaudesta, vakuutus anteeksiannosta ja rauhasta Hänen sovitusverensä kautta, sulatti heidän sydämensä ja sai heissä aikaan kuolemattoman

toivon." ST.

Esimerkkejä vanhurskautuksesta

Jumalan sanasta me löydämme useita mielenkiintoisia kuvauksia vanhurskautuksesta. Yhdessä niistä luemme: "Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelien edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä. Ja Herra sanoi saatanalle: 'Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?' Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seisoi enkelin edessä." Sak. 3:1-3. Tällä kuvauksella Herra ilmaisi profeetalle ja kansalleen Saatanan työn ja sen Vapahtajan työn, joka toimii Jumalan lasten Välittäjänä.

"Ylimmäinen pappi ei voi puolustaa itseään ja kansaansa saatanan syytöksiä vastaan. Hän ei väitä Israelia syyttömäksi. Kansan syntejä kuvaavissa saastaisissa vaatteissa, joita hän pitää yllään heidän edustajanaan, hän seisoo enkelin edessä. Hän tunnustaa heidän syntinsä mutta viittaa heidän katumukseensa ja nöyrymiseensä ja luottaa syntejä anteeksiantavaan Lunastajaan. Uskossa hän vetoaa Jumalan lupauksiin.... Joosuan esirukoukset kuullaan, ja annetaan käsky: 'Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä'; ja Joosualle enkeli sanoo: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin.' - - Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja pukivat hänet vaatteisiin'. Hänen omat syntinsä ja hänen kansansa synnit annettiin anteeksi. Israel puettiin 'juhlavaatteisiin' - heidän hyväkseen luettuun Kristuksen vanhurskauteen. Joosuan päähän pantu käärelakki oli sellainen, jota papit käyttivät, ja siinä oli kirjoitus: 'Herralle pyhitetty' osoitukseksi siitä, että hänet oli entisistä rikkomuksistaan huolimatta nyt kelpuutettu palvelemaan Jumalan edessä hänen pyhäkössään." PK. s. 402. Kristus on meidän Ylimmäinen Pappimme. Hän otti päälleen ihmisluonnon, kantaen sen heikkoudet ja rappeutuneisuuden, jonka vallassa ihmiskunta oli ollut neljä tuhatta vuotta, ja Hän voitti synnin; siksi Hän antaa meillekin esimerkin, että Hänen avullaan mekin voimme voittaa omassa luonnossamme, niin kuin Hänen voitti.

Kirjeessään roomalaisille apostoli Paavali sanoo meille: "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Room. 5:1. Tämä

jae tekee selväksi, että meidät vanhurskautetaan vain meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Meidät vanhurskautetaan Hänen Golgatan ristillä antamansa uhrin ja Hänen ylösnousemuksensa kautta.

Jeesuksen ylösnousemus oli yhtä olennaista meidän vanhurskautuksellemme kuin Hänen ristinkuolemansa. (Room. 4:25). Jokainen, joka tietää olevansa syntinen ja lankeaa Jeesuksen jalkain juureen katuen, tunnustaa syntinsä ja ottaa uskossa vastaan Hänen kuolemansa, vanhurskautetaan.

On tärkeää ymmärtää, että vanhurskautukselle on ehtoja. Ensinnäkin ihmisen täytyy olla pahoillaan synnistä, niin kuin Jumalan sanassa on kirjoitettu: "Mutta publikaani seiso i taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaamana kuin se toinen, sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylenetään." Luuk. 18:13, 14. Sitten on tärkeää hylätä synti ja kaivata syvästi yhteyttä Jumalan kanssa. "Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan." Matt. 5:6.

Auttakoon Herra meitä, että tuntisimme syntimme ja että meillä olisi usko rakkaaseen Jumalan Poikaan Lunastajanamme, että meidät jatkuvasti vanhurskautetaan ja pyhitetään. Aamen.

Martin Lagunas, Meksiko

"Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"

“Ja hän kysyi heiltä: "Mitä te väittelette heidän kanssaan?" Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki. Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet." Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?" Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla." Mark. 9:16-18. 28, 28.

Jeesus antoi opetuslapsille lahjan parantaa sairaita ja ajaa ulos riivaajia,

mutta tässä tapauksessa he eivät pystyneet. Mikä oli syynä? Tässä Vapahtajamme selitti: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla."

Vihollinen ei jätä uhriansa helpolla. Tarvitaan erikoista valmistelua, yhteytemme Jumalan kanssa pitää olla kunnossa. Sydän pitää olla vapaa kaikesta, mitä taivaallinen Isämme ei voi hyväksyä.

Vähän myöhemmin Jeesus antoi opetuslapsille ymmärtää, että oli vakava syy, miksi he eivät voineet ajaa riivaajaa ulos. "Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte?" Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin." Mark. 9:33. 34.

Itse korotuksen henki

Tiedämme, että itse korotuksen henki on lähtöisin saatanasta, ja jos annamme tilaa sille hengelle meidän sydämessämme, silloin Jumala ei voi käyttää meitä. Jeesus selitti opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija." Mark. 9:35.

Taivaallinen Opettaja ei vain puhunut tästä, vaan Hän eli myös näiden sanojen mukaan täällä maan päällä ja Hän antoi meille esimerkin, jota meidän tulee seurata, että Pyhä Henki voisi meitä käyttää. "Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä." Mark. 10:45.

Sydämen tulee olla täysin tyhjä omasta minästä, että voisimme olla valmiit hyviä tekoja varten ja Jumalan nimi kirkastuisi elämässämme. Johannes Kastaja sanoi: "Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä." Joh. 3:30. Tämä tarkoittaa, että me emme elä itsellemme, vaan Jeesukselle, ainoastaan silloin hän kasvaa meissä ja toimii meidän kauttamme. Apostoli Paavali sanoo: "...en enää minä, vaan Kristus elää minussa;..." Gal. 2:20. Tämä tarkoittaa, että kuulumme Hänelle, Hän on meissä ja me Hänessä. Tämä tarkoittaa, että olemme alistaneet tahtomme Jumalan tahdon alle. Todistuksissa on mainittu, että kristityn korkea paikka on istua Jeesuksen jalkojen juureen ja oppia Hänestä.

Meidän tehtävämme

"Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden." Silloin hän sanoi

heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman. Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa." Luuk. 10:17-20.

Profetian Henki ilmoittaa, että Jumalan työn maan päällä päättyy suurella voimallaan ja kirkkaudellaan. Ja Jumala tulee käyttämään ihmisiä, jotka ovat täydellisesti pyhittyneet totuudessa ja antautuneet Hänen palvelukseensa.

"Kristuksen palvelijan ei tule elää elämänsä vain vuoren huipulla Jeesuksen kanssa, hengellisen kirkastuksen hetkiä viettäen. Heitä odottaa työ alhaalla laaksossa. Saatanan vangitsevat sielut odottavat uskon ja rukouksen sanaa, joka heidät vapauttaisi." AT. 412.

Tämä todistuksen mukaan Jumala muistuttaa meille, että tänäkin päivänä on sieluja, jotka odottavat vapautusta.

Muutama päivä sitten kuuntelin erään saarnaajan puhetta pääkonferenssilta. Hänen aiheensa oli rukouksesta sairaiden puolesta. Hän mainitsi oman sisarensa, joka sairastui syöpään ja on ollut sairaalassa, lääkärit olivat sanoneet, että hänestä ei ole enää toivoa ja pian hän kuolee. Laskivat hänet kotiin, että kotona kuolisi rauhassa. Veli kertoi, että hän ja monet muut rukoilivat hartaasti hänen sisarensa puolesta. Tapahtui ihme, hänen sisarensa jäi eloon. Kun kävi uudelleen tutkimuksiin, lääkäri sanoi, mitä olet tehnyt? Sinulla ei ole enää syöpää. Niin Jumala haluaa, että hartaasti rukoilemme sairaiden puolesta ja lopun aikana todistuksissa on mainittu, että sairaita parannetaan.

"Evankeliumin suurta työtä ei päätetä pienemmällä Jumalan voiman ilmestyksellä kuin aloitettiin. Ne ennustukset, jotka toteutuivat syysateen vuodatuksena evankeliumin julistuksen alkaessa, tulevat uudelleen toteutumaan kevätsateen vuodatuksena sen päättyessä. Nämä ovat ne »virvoituksen ajat», joihin apostoli Pietari loi katseensa sanoessaan: »Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen.» Apt. 3:19, 20.

Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innostuksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteot seuraavat uskovaisia. Mutta

saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ilm. 13:13. Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.” St. 595.

Rakas veli, rakas sisar, kaipaatko olla yksi niistä, joita Jumala tulee käyttämään viimeisessä työssä? Uskon että vastaus on kyllä. Silloin tarvitaan perusteellista valmistautumista. Todistuksissa mainitaan, että me emme voi käyttää Pyhää Henkeä, vaan Pyhää Henkiä käyttää meitä. Hän tulee ihmisiin, jotka ovat puhdistautuneet totuuden kuuliaisuudessa. ”Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.” 1 Piet. 1:22, 23.

Valmistautuminen käyttöä varten

Ensiksi meidän tulee ymmärtää, että olemme synnillisiä, kykenemättömiä ja voimattomia. Meidän tulee ymmärtää, että olemme täysin riippuvaisia Jumalasta, ja vain Hänen avulla voimme tulla valmiiksi käyttöä varten. Lukekaamme Jesajan kokemuksesta. ”Niin minä sanoin: ”Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin.” Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: ”Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu.” Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: ”Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?” Minä sanoin: ”Katso, tässä minä olen, lähetä minut.” Jes. 6:5-8.

Apostoli Paavalin kautta on sanottu: ”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra;” Hebr. 12:14. Silloin kun Jeesus asuu meissä, nämä sanat toteutuvat meidän kohdallamme. Kaikissa tilanteissa me reagoimme niin kuin Hän olisi reagoinut meidän paikallamme. Meidän pyhityksemme, ensiksi riippuu meistä. Pyrimmekö siihen, tahdommeko todella sen, ainoastaan silloin Jumala pyhittää meitä sanansa kautta. Niin Jeesuksen rukous toteutuu meidän elämässämme. ”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.” Joh. 17:17.

”Kukaan, joka väittää olevansa pyhä, ei todella ole pyhä. Ne, jotka

taivaan kirjoissa on merkitty pyhiksi, eivät ole siitä tietoisia ja ovat viimeisiä kerskumaan omasta hyvydestään.

Jos joku esiintyy hengellisesti hurmioituneena epätavallisessa tilanteessa, ei se vielä aukottomasti todista, että hän on kristitty. Pyhyys ei ole hurmiota, vaan tahdon täydellistä alistumista Jumalan tahtoon. Se on elämistä jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Se on taivaallisen Isämme tahdon tekemistä. Se on Jumalaan luottamista koetuksissa, pimeydessä yhtä hyvin kuin valossakin. Se on vaeltamista uskossa eikä näkemisessä. Se on Jumalaan luottamista mitään kyselemättä ja lepäämistä hänen rakkaudessaan.” Päivästä Päivään 154.

Mitä tapahtuu, jos uskova ihminen yrittää tehdä jumalallisia tekoja valmistautumatta? Seuraavasta tapauksesta näemme, että seuraukset ovat ikäviä.

”Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: ”Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa.” Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa; mutta paha henki vastasi heille sanoen: ”Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?” Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuinä pakenivat siitä huoneesta.” Apt. 19:13-16

Vapahtajamme selitti: ”Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.” Perusteellinen valmistelu tarvitaan, hartaasti rukoilla ja paastota, olla tyhjentää itsemme ja täytyä Pyhällä Hengellä. Ainoastaan kun Kristuksen läsnäolo on meissä ihmeitä voi tapahtua.

Jumala puhuttelee nykyisinkin tapahtumien kautta, että hyvin pian armon aika päättyy. Sen vuoksi meillä on kiire valmistautumisemme kanssa. Herra meitä auttakoon, että hartaasti tekisimme työtä yhdessä Hänen kanssaan oman pelastuksemme ja lähimmäistemme pelastuksen hyväksi.

Sanokaamme profeetta Jesajan tavoin ”Katso, tässä minä olen, lähetä minut.” Jumala meitä siunatkoon ja auttakoon, tätä yksilöinä ja seurakuntana täyttäisimme kaikki ehdot ja voisi meitä käyttää muitten ihmisten pelastukseksi. Auttakoon Hän meitä, että olisimme valmiit, kun Vapahtajamme tulee. Aamen.

Vladimir Marinov

Miksi minä en saa rukousvastausta?

Monet rukoukset eivät tule kuulluiksi, ja kuitenkin Jumala täyttää lupauksensa. Mikä on syynä tähän näennäisesti itse ristiriitaisuuteen? Kristitty, joka elää siunausrikasta elämää ja toivoo, että saisi menestyvän viran, ei ainoastaan pysy rukouksessa omassa rauhallisessa kammiossaan, vaan myös käyttää tätä suurinta etuoikeutta hyväkseen mitä suurimmassa määrin. Eräs kirjailija sanoo: ”Epäpyhä tyytyväisyys kristityssä, jolla ei ole esittää muutamia rukousvastauksia, polttomerkkaa hänen elämänsä.” Liiketoimien yhteydessä tulee omistaa tai luoda edellytyksiä onnistuakseen. Rukouskuuleminen on avainsolmu tietyille ehdoille. Useimmat rukoukset eivät ole saaneet vastausta, ja kuitenkin Jumala täyttää lupauksensa. Jos ei ole saanut rukousvastausta, tulee katsoa onko täyttänyt kaikki ehdot. Jokainen aito rukous tulee olla innostunut Kristuksen hengessä ja kaikki sellaiset rukoukset saavat vastauksen. ” Jos meidän rukouksiimme ei saada vastauksia” sanoo Moody, se voi johtua siitä, että emme ole rukoilleet oikeilla perusteilla tai ristiriidassa Raamatun sanan mukaisesti.” Katsokaamme mitä Raamattu, sekä toisten kokemukset sanovat edellytyksistä oikeasta rukouksesta.

Palvonta

Rukoiletko sitä Jumalaa, jolta sinä päivittäin anot siunauksia, Vertauksessa tuomarista joka ei peljännyt Jumalaa ja syyrofoinikealainen nainen tunnustivat kuitenkin Jumalan herruuden. Joku on oikeutetusti sanonut: ”Kun tunnemme Kristuksen, emme voi olla ylpeitä tai koppavia: kun tunnemme itsemme, tulee meidän olla nöyriä.”

Kiitos! ”Miten suuri osa sinun rukouksistasi sisältää kiitosta? Antakaa kaikkien teidän toivomustenne olla taitavasti sovitettuja Jumalan edessä apua pyytäessänne kiitoksella ja rukouksella.” Jos me kristittyinä käyttäisimme enemmän aikaa kiittääksemme Jumalaa hänen suurenmoisesta hyvydestään, olisi meillä vähemmän aikaa valittaa ja nurista. Vapahtaja on kuollut sinulle ja minulle. Ylösnousemuksen jälkeen hän meni taivaaseen rukoillakseen syntisien puolesta. hän kehottaa hyvää meille taivaallisen tuomioistuimen edessä. Päivittäin hän lähettää enkelinsä suojelemaan meitä ja Pyhän Henkensä opettamaan meitä. Päivittäin hän jakaa ylitsevuotavasti meille elämän moninaisia siunauksia. Meidän sydämemme tulisi olla todellakin ylitsevuotava kiitollisuudesta.

Meidän päivittäinen elämämme tulisi ilmaista meidän vilpittömää arvostusta hänen ihanasta hyvydestään, ja meidän rukoustemme tulisi olla läpitunkevia kiitoksen ja ylistyksen sanoja.

Tunnustaminen

Tunnustatko sinä syntisi Hänelle aidosti katuen? Rakastettu Daniel luki itsensä kansaansa kuuluvaksi ja rukouksessaan hän tunnusti seitsemän kertaa synnit, joihin hän oli ollut syyllinen. Huomioikaamme Jobin, Daavidin ja publikaanien sekä muidenkin rukoukset. Ne kumpusivat kaikki nöyrästä sydäimestä. Näin ei ollut kun Farao anoi vitsauksien loppumista, tai kun farisealainen ylpeänä kuulutti, ettei hän ollut kuin muut ihmiset. Thomas Fuller sanoi, että ihmisen tunnustaminen omasta heikkoudestaan on hänen ainoa oksa, johon Jumala voi oksastaa liittää armollisen apunsa. Nöyrytymisen ja tunnustamisen pitää olla tunnusmerkkinä rukoukselle, jos haluaa sen olevan vaikuttava tekijä. Jumala on luvannut kuulla nöyriä rukouksia. ”Mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi. 2.Aikak.7:14.

Hyvitys

Niin pitkälle kuin se on sinun vallassasi tulee sinun hyvittää se epäoikeus, minkä olet aiheuttanut toisille. Sakkeus teki näin. Eräs kirjailija, joka kirjoitti Sakkeuksesta, havainnollistaa hyvityksen seuraavalla tavalla: ”Sullttaani Selymus pystyi sanomaan neuvonantajalleen Pyrrhukselle, joka halusi suostutella häntä lahjoittamaan sen suuren omaisuuden, jonka hän oli ryöstänyt persialaisilta kauppamiehiltä, eräälle kuuluisalle sairaalalle köyhäinhoitoa varten, että Jumala ei hyväksy ryöstettyä tavaraa polttouhriksi. Kuoleva turkkilainen määräsi sen sijaan että kaikki tulisi palauttaa takaisin sen oikeille omistajille mikä myös näin tapahtui häpeäksi monelle kristitylle, jotka kaikista vähiten ajattelevat hyvitystä.”

Anteeksianto

Oletko koskaan rukoillut ja pyytänyt Jumalalta anteeksiantoa, jostain rikkeestä samanaikaisesti kun sinulla on kaunaa jotakuta vastaan? Ja

oletko odottanut että Jumala olisi itseään vastaan sanova ja antaa rukousvastauksen sinulle? D.L Moody sanoo tätä koskien: ”Minä uskon, että tämä estää kaikista eniten ihmisiä saamasta rukousvastauksia.” He eivät ole lähellä anteeksiannon henkeä.... Kun menet Jumalan valtakunnan portista, menet myös anteeksiannon portista.” En ole koskaan oppinut tuntemaan ketään, joka olisi saanut siunauksia, jos hän ei ole ollut halukas antamaan anteeksi toisille.” Kun me rukoilemme sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa, rukoilemme myös anteeksiantavaa mielenlaatua, sekä sydäntä mikä, ei kanna kaunaa sillä hän on opettanut meitä rukoilemaan: ”Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme.” Rukous mikä tulee sellaisesta sydäimestä joka kantaa vihaa ei saa vastausta rukouksiinsa.

Usko

Jaakob kehottaa meitä rukoilemaan uskossa ilman epäilystä. Epäilijöistä hän sanoo: ”Sellaisen ihmisen ei tulisi ajatella että hän tulee saamaan jotain Herralta.” Sanat sinänsä ei ole mikään rukous. Kuva tulesta ei ole sinänsä mikään tuli. Kuvaus Niagaran putouksesta ei ole itse putous .Piispa Hall sanoi: ”Rukous joka lausutaan kevytmielisin huulin, vajoaa alas jalkoihin.” Vaaditaan uskoa pystyäksemme muuttamaan sanamme rukoukseksi, joka läpäisee läpi pilvien ja saavuttaa taivaan uskon.” Jumalan lapsen rukous pystyy paljoo, kun se rukoillaan voimalla.” Rukous ilman uskoa on kuin shekki ilman allekirjoitusta. Se on arvoton, sillä se saa arvonsa vasta allekirjoitettuna. Uskon rukous on varustettu Herran Kristuksen alle kirjoituksella ja lunastetaan täyden arvonsa mukaisesti, kun se esitetään taivaallisessa pankissa. ”Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeen kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil.4:19. Rukous ilman uskoa on kuin pullon täyttäminen vedellä korkin ollessa kiinni. Joku onkin ilmaissut asian näin: ”Se on usko mikä yhdistää meidät taivaan kanssa ja joka antaa meille voimaa taistelussa pimeyden valtoja vastaan. Jeesuksen kautta Jumala on ryhtynyt toimenpiteisiin, että voisimme ehkäistä kaikki synnilliset taipumukset ja vastustaa myös voimakkaimmat – kiusaukset. ”Sama kirjailija sanoo vielä: ”Elävä usko on se kanava, minkä kautta Jumalan armo tulee sieluun, ja se on meidän vallassamme huolehtia uskosta. Aito usko sisältää vaatimuksen luvatusista siunauksesta jo, ennen kuin se on toteutunut tai tuntunut. Meidän tulee lähettää rukouksemme

ylös taivaaseen, sen toisen esiripun taakse; uskon tulee käsittää luvatus siunauksen ja vaatimuksen meille kuuluvana. Kun Kristus tuli alas ilmestysvuorelta ja eräs murheellinen isä sanoi hänelle; ”Jos sinä voit jotain, niin armahda ja auta meitä,” Jeesus vastasi: ”Jos sinä voit!” Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi; ”Minä uskon; auta minun epäuskoani.” Mark.9:23,24. Cortland Myers sanoo oikeutetusti; Jos me voisimme nähdä esiripun taakse, niin voisimme seurata voimavirtaa sen lähteelle taivaassa. Voisimme nähdä että samassa silmänräpäyksessä yksinäisen sielun hiljaisen uskonrukouksen, että linjan toisessa päässä tapahtuu jotakin samoin kuin muillakin linjoilla ja muissa osissa maailmaa. ”Tämä ehdoton usko Jumalaan, mikä meidän tulee omistaa, jos haluamme että rukouksemme tunkeutuu aivan perille oikeussaliin tuolla ylhäällä, muuttaen ihmisen elämän mitä ihanimmalla tavalla. Se häätää pois huolet.

Kuuliaisuus

Lupaus kuuluu: ”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.” Joh.15:7. Kuuliaisuutta pitää seurata tietenkin luja usko. Usko ei vaella koskaan yksin sillä tiellä, joka johtaa Jumalan sydämeen. Kuuliaisuus on väistämätön uskon hedelmä. Sitä kutsutaan ”uskonkuuliaisuudeksi.” Niin voi sydämessä piilossa oleva, mutta kuitenkin tietoinen synti estää kristittyjä elämään siunausrikasta elämää. Kavalat helmasynnit ovat pahoja, sillä ne eivät pysy vähäisinä, vaan ne kasvavat mieluummin ja tuhoavat elämän. Sydän joka majoittaa tietoisia syntejä ei pääse läheiseen yhteyteen Jumalan kanssa, koska synti on erottava muuri. Se poistaa yhteyden taivaan kanssa. Joka haluaa rukoilla oikein hänen pitää myös elää oikein. Sydän joka tietoisesti tekee syntiä, siihen on vain yksi rukous: ”Puhdista minut!” ”Jos pitää kiinni synnistä on rukous hyödytön; sillä joka rukoilee on yhteistyössä Jumalan kanssa, mutta se joka syntiä tekee vastustaa Jumalaa. Lainaus kirjasta ”Elävää Vettä” kuuluu näin: ”Jos Jumala on kutsunut sinut, että olisit todellakin kuin Jeesus, niin hän antaa sinun elää elämäsi ristiinnaulittuna sekä nöyryydessä ja vaatii sellaista kuuliaisuutta, että et voi seurata ketään toista etkä liioin voi verrata itseäsi toiseen kristittyyn; ja usein se näyttää siltä kuin hän soisi toisille ihmisille hyviä päiviä, jotain mitä Hän ei suo sinulle. Olkoon sinulle aina selvillä, että sinä voit ainoastaan suoraan neuvotella Jumalan kanssa, ja että hänellä on

oikeus sitoa kieleksi ja kahlehtia kätesi samoin kuin sulkea silmäsi, sillä tavoin kuin hän ei käytä sitä toisiinsa.” Kun elävä Jumala on ottanut sinut niin täydellisesti valtaansa, että olet sisimmässäsi iloinen ja ihastunut tästä omalaatuisesta henkilökohtaisesta yksityisestä Pyhän Hengen intomielisestä rakkauden ohjauksesta, niin olet löytänyt taivaan esipihan.” ”Usko ei toivo saavansa esille omaa tahtoaan, toisaalta tämä tahto ei ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa,” sanoo Spurgeon,” sillä sellainen toivomus olisi itse asiassa pyyntö epäuskosta, joka ei hyväksy Jumalan arvostelukykyä meidän parhaana johtajana. Usko tietää, että Jumalan tahto mitä suurimmassa merkityksessä on hyvä, ja kaikki mikä meille on hyvää ja tulee meidän osaksemme, jos me rukoilemme sitä.”

Jos olet päättänyt olla erinomainen kristitty, joka taistelee Jumalan kanssa rukouksessa ja voi palvella ihmisiä, niin että sinä et murehduta Pyhää Henkeä, vaan annat hänelle vapaat kädet. Ne kädet, jotka saavat voimaa rukouksesta ylönostamiseen, pelastaakseen ihmisiä, ei saa olla murrettuja. David huudahti; ”Herra tekee minulle minun vanhurskauteni mukaan, minun kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa. 2 Sam.22:21. Cortland Myers sanoo; Jeesuksen nimi pitää olla vallitsevana voimana elämässä, jos sen tulee olla myös vallitsevana voimana rukouksessa.” Tämä vaikuttaa jo vähän kuin orjuudelta, mutta todellisuudessa asianlaita ei ole niin. Jos ja kun Kristus saa hallita tarkoittaa se, että saat uskoutua täysin hänen huolenpitoonsa sekä ohjaukseen, joka rakastaa meitä niin suuresti, että hän kuoli puolestamme pelastaakseen meidät. Me voimme olla varmoja, että hän kehottaa hylkäämään sellaiset asiat, jotka ovat meille vain vahingoksi tai esteenä.

Päätäväisyys

Nuori saarnaaja tuli Spurgeon luo ja valitti, että hän on niin vähän tuonut sieluja Kristuksen luo saarnojensa kautta. ”Et suinkaan luule, että joku ottaa vastaan Kristuksen joka saarnan jälkeen.? ”En tietenkään.” sanoi tämä nuori mies. Siinä on suurin syy, miksi te epäonnistutte, vastasi Spurgeon. Meidän ei tule ottaa osaksemme suuria asioita Jumalalle ja odottaa myös suuria asioita häneltä, meidän odotuksemme tulee olla selviä sekä varmoja. Useimmat meidän rukouksistamme ovat niin yleisesti pidettyjä, ettemme tiedä jos ne ovat lainkaan tulleet kuulluiksi tai ei. Pysähdy hetkeksi ja tarkastele omia rukouksiasi. Kuinka monia tiettyjä asioita sinä rukoilet päivästä

toiseen? Mieti muutamia ihania rukouksia Raamatussa! Jaakob kamppaili koko yön Jumalan kanssa, että Hän pehmittäisi Eesaun sydämen, ja veljekset tekivät sovinnon keskenään. 1Moos.32:24-30. Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä satanut maan päällä kolmeen ja puoleen vuoteen. Jaak.5:17. Hän rukoili myös kuolleen pojan puolesta. ”Tultuaan sisään hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja rukoili Herraa. Sen jälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan yli pannen suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kätensä hänen kättensä päälle ja kun hän näin kumartui hänen ylitsensä lämpeni pojan ruumis. Sitten hän kulki huoneessa kerran edestakaisin ja nousi hänen ylitsensä. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa ja sen jälkeen poika avasi silmänsä. 2.Kun.4:33-35. ”Mutta Jooahas lepytti Herraa ja Herra kuuli häntä sillä hän näki Israelin sorron, kun Aramin kuningas sorti heitä. Ja Herra antoi Israelille vapauttajan ja he pääsivät aramilaisten käsistä. Ja Israelilaiset asuivat majoissansa niin kuin ennenkin. 2.Kun.13:4-5. Hiskian, Joosafatin, Esran, Nehemian, Jobin, Daavidin ja Korneliuksen sekä monen muun rukoukset osoittavat meille, miten tärkeää on olla päättäväinen. Kuinka voit ylipäättään muutoin tietää että rukouksesi on tullut kuulluksi? D.L. Moody sanoo: ”Meidän rukouksemme sisältää kaikkea taivaan ja maan väliltä, ilman että rukoilisimme jotain tiettyä asiaa. Me emme odota lainkaan mitään ihmettä. Monet ihmiset olisivat hyvin yllättyneitä jos saisivat heidän moniin rukouksiinsa vastauksen.” Huomioi: Ei kaikki tietyt rukoukset saa vastausta, mutta kaikki vastatut rukoukset ovat olleet päättäväisiä.

Kestävyys

Maailmassa on paljon miehiä ja naisia jotka epäonnistuvat, koska he eivät seuraa tavoitettaan kestävällä sitkeydellä. Paljon on rahaa tuhlatu turhaan rikkaisiin öljy ja malmikenttiin, koska etsijät ovat antaneet periksi liian aikaisin. Cyrus W. Fieldiä ei pystytty taivuttamaan antamaan periksi ja mahdollisti suullisen yhteyden kautta kahden mantereiden välillä. Kaikista esteistä huolimatta, vaikka laivan miehistö uhkasi surmata hänet, Kolumbus kirjoitti päivittäin päiväkirjaansa; ”Me purjehdimme länttä kohti, joka oli meidän suuntamme alunperinkin, Hänen päättäväisyytensä antoi Euroopan miljoonille uuden maailman rikkaita mahdollisuuksia.

Edison yritti useamman kuukauden ajan saada fonografin sanomaan ”specia.” Mutta tuli vain ”pecia pecia.” Vihdoin hänen onnistui kuitenkin, joka tapauksessa. Ahkeruus voittaa aina. Miehet ja naiset jotka ovat lakkaamatta rukoilleet eivätkä ole ainoastaan panneet merkille rukousvastauksia, vaan ovat rikastuttaneet maailmaa hengellisessä merkityksessä. George Myller rukoili kolmen ystävänsä kääntymyksen puolesta, ja hän sanoi, että tiesi heistä tulevan kristittyjä, koska hän rukoilisi siihen saakka. Livingstone kuoli polvillaan ja avasi koko mantereen evankeliumille.

Yli sata vuotta sitten, seisoj eräs ryhmä opiskelijoita Yalen yliopistolla joka päivä ennen päivän valkenemista rukoillen, että Jumala pitkien talvikuukausien aikana lähettäisi herätyksen. Herätys tuli ja sanottiin, että jokainen opiskelija yliopistossa antautuisi Kristukselle. Englannissa oli kerran eräs nainen, joka oli avioitunut uskottoman, kääntymättömän miehen kanssa. Tälle naiselle oli hyvin tärkeää, että mies ottaisi vastaan Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Hänen miehensä oli kieltänyt vaimoan puhumasta hänen kanssaan tästä asiasta; mutta hän tiesi, että hän voisi esittää tämän Jumalalle ja niin hän myös tekikin. Vaimo päätti; ”Minä rukoilen hänen kääntymisen puolesta joka päivä kaksitoista kuukautta.” Kun vuosi oli mennyt, ei hän ollut vielä antautunut, eikä ollut nähtävissä pienintäkään merkkiä mistään muutoksesta hänessä tapahtuneen.” Vaimo ajatteli; Rukoilen vielä kuusi kuukautta.” Ja niin hän teki, mutta ilman mitään tulosta.” Antaisiko hän periksi? En todellakaan.” tulen jatkamaan, niin kauan kuin Jumala antaa minun hengittää.” Samana päivänä tuli vastaus. Hänen miehensä tuli kotiin syömään; mutta hän menikin omaan huoneeseensa. Aikansa odoteltuaan katsoi vaimo, mitä hänen miehensä teki. Tämä oli polvillaan ja rukoili armoa Jumalalta. Hänen kääntymisensä oli perusteellinen, ja hänestä tuli ahkera lähetystyöntekijä. Tämä vaimo etsi ja löysi, hän rukoili ja hänelle vastattiin; hän koputti ja hänelle avattiin. Jokaisen kristityn tulisi lähettää rukouksensa yhtä kestäväenä Jumalalle. Meidän tulee koetella rukouksiamme hänen sanansa kanssa, alistaa ne Hänen tahtonsa alle ja esittää ne kunnes vastaus tulee. Jokaisen tulisi kokemuksesta tietää, että ylevin ajankohta inhimillisessä elämässä on kun uskossa takertuu Jumalan lupauksiin.

Joskus Jumala kuulee heti. Danielin rukous kuultiin heti. ”Ja vielä minä puhuin ja rukoilin sekä tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja

annoin rukoukseni langeta Herran Jumalani pyhän vuoren puolesta. Ja kun minä vielä puhuin rukouksessa, tuli se mies, Gabriel, jonka minä olin nähnyt ennen näyssä, nopeasti kiittäen minun tyköni ehtoouhrin aikana, ja hän opetti minua, puhui minulle ja sanoi; ”Daniel, nyt minä olen lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen. Kun sinä aloit rukoilla, lähti liikkeelle sana, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä sinä olet otollinen. Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky. Dan.9:20—23. Toisinaan vastaus viivästyy ja silloin meidän tulee tietää että viivästys koituu meidän parhaaksi. Vakava ja rehellinen rukous tulee aina saamaan vastauksen. ”Eikö Jumala sitten toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttaisikö hän heiltä apuansa? Luuk.18:7. Joskus käy niin että rukousvastaus ei vastaa sitä mitä rukoileva on odottanut. Paavali rukoili kolme kertaa, että hän vapautuisi ”orjantappuranpiikeistä lihassa” mutta Jumala sanoi ”ei niin” Paavali tyytyi siihen vastaukseen. Jumala antoi hänelle jotain vielä parempaa. Jumalan vastaus ylittää usein hänen rukoilevien lastensa odotukset. ”Huuda minulle,” kuuluu Jumalan kehoitus, niin minä haluan vastata sinulle sekä ilmoittaa suuria ihmeellisiä asioita sinulle, joita et vielä tunne. Jes.33:3. Daavid sanoo; ”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ps. 40:2. Hän vastaa myös sinulle jos odostat kärsivällisesti ja olet kestävässä rukouksessa.

Alistuminen

Lopuksi meidän rukouksemme tulee olla luonteenomaisia perusajatuksena; ”Tapahtukoon sinun tahtosi.” Joskus me korostamme Jumalalle hänen lupauksia, mutta emme ajattele ehtoja niiden täyttymiselle. Jesaja sanoo; ”Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä Hänen korvansa kuuro kuulemaan, vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä Hänen kasvonsa niin ettei Hän teitä kuule.” Jes.59:1, 2. Daavid oli paneutunut tähän tosiasiaan, kun hän sanoi; ”Jos minulla olisi vääryys sydämessäni ei Herra minua kuulisi.” Ps. 66:18. Missä alistuminen Jumalan tahdon alle puuttuu, on rukouksella tapana saada itsekäs luonne. Rukoilemme siunauksia osaksemme, mutta ei Hänen kirkastamiseksi sekä toisten hyväksi, vaan tyydyttääksemme itseämme. Eikö Jobin kokemukset välitä meille hyvän opetuksen? Ja kun Job rukoili ystäviensä puolesta, käänsi Herra Jobin kohtalon ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin verroin,

enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut. Job.42:10.

Sana ”tapahtukoon sinun tahtosi” ei kristityn tule linnoittautua sen taakse ja puolustella laiminlyöntejään rukoillessaan, pois jääneitä voittoja jokapäiväisessä elämässä ja omasta voiman puutteestaan kristillisessä palveluksessa. Älä sano; ”Olen pyytänyt Jumalalta voimaa voidakseni voittaa heikon kohtani luonteessani. Hän ei ole auttanut minua, ja siksi minun pitää sanoa; ”Tapahtukoon sinun tahtosi.” Tai näin; Olen rukoillut Jumalalta, että tekisi minusta menestyvän sielujen voittajan; mutta minä en voi tehdä muutamia henkilökohtaisia ponnisteluja, ja siksi minun täytyy sanoa; ”Tapahtukoon sinun tahtosi.” Älä yritä peitellä puutteitasi sanomalla; ”tapahtukoon sinun tahtosi” On monia tänä päivänä, jotka eivät ole rehellisiä ja siksi he pettävät itseään. Meidän tulee sanoa Daavidin tavoin; ”Tutki minua, Jumala ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso, jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle. Ps.139:23, 24.

Ruotsalaisesta Totuuden Vartijasta vuodelta 1969.

Kääntänyt: O.Ihala

Ilmoituksia

13-15.08.2021 Jos Herra suo on Kesäjuhlat

Sydämellisesti tervetuloa!

“Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan." Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.... "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. ” Ps. 91:1, 2, 11, 14.

